

ОРГАНІЗАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ

Скаковський І.В., гр. МО-27
Науковий керівник – ст. викл. **О.С. Чатченко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Всі хвороби приходять з продуктами.
Гіпократ

За якістю життя Україна займає 98 місце серед 111 країн світу, за рівнем смертності – перше місце в Європі. Значний вплив на ці показники має якість продуктів харчування. Сприятливі вирішення проблеми підвищення якості продуктів харчування покликана організація виробництва екологічно чистої продукції, виробленої відповідно до затверджених стандартів.

У 70-і роки минулого століття виникло органічне виробництво. Для організації та керівництва цією справою була створена Міжнародна федерація органічного сільськогосподарського руху (IFOAM), яка поєднувала учасників 25 країн, а через 20 років – вже 108 країн світу. Відповідно до звіту The World Organic Agriculture 2010 в бізнесі виробництва органічної продукції в 154 країнах світу зайнято майже 1,4 млн господарств, під її виробництво відведено 35 млн га землі.

Органічне виробництво – це продукція сільського господарства і харчової промисловості, яка виготовлена відповідно до затверджених міжнародних стандартів, які визначили загальні принципи цього виробництва, переробки, зберігання, маркування. У Європейському Союзі розроблені Директиви екологічного виробництва ЄС №2092/91, відповідно до яких повинна проводитися сертифікація і інспекція органічних господарств. В Україні процес виробництва органічної продукції сертифікується за стандартами якості і безпеки продуктів для покупця, а органічні технології – це гарантія стабільності виробництва і ринку для виробника. В Україні наприкінці 2009 року був підписаний закон про обов'язкове маркування продуктів харчування з трансгенами: мітка «без ГМО» повинна стояти на тих продуктах, в яких їх рівень не вище 0,9% – це стандарт ЄС.

Україна – одна з найкращих країн світу: має багаті землі, сприятливі кліматичні умови, передові наукові розробки, досвід передового землеробства, що є основою для розвитку ринку органічних продуктів харчування.

Розвиток цього важливого напрямку розвитку сільськогосподарського виробництва стримується відсутністю відповідного законодавства та державної фінансової підтримки.

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Смірнова М.В., гр. МВ-37
Науковий керівник – ст. викл. **В.А. Віннікова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Із переходом до ринкової економіки аналіз трудових відносин стає вагомим, оскільки робоча сила має вартісну оцінку і є конкурентною на ринку праці. Зростання виробництва продукції або її реалізації може бути досягнуте або за рахунок збільшення кількості застосовуваних ресурсів, або за рахунок підвищення ефективності їх використання. Важливу роль у цьому зв'язку відводять раціональному використанню трудових ресурсів.

Трудові ресурси – особливий і надзвичайно важливий вид економічних ресурсів, оцінка якого визначається чисельністю працівників, що мають певні професійні навички та знання і можуть використовувати їх у трудовому процесі.

Планування і аналіз трудових ресурсів є одним з напрямків економічної роботи на підприємстві, мета якого – виявити резерви підвищення ефективності виробництва або реалізації продукції за рахунок збільшення його обсягу при кращому використанні трудових ресурсів, що безпосередньо залежить від умов праці і розмірів заробітної плати.

Аналіз ефективності використання трудових ресурсів на підприємстві здійснюють і за таким показником як коефіцієнт використання запасу праці – частка від ділення фактичної кількості відпрацьованих постійними працівниками людино-годин у цілому по підприємству на запас праці.

Важливою складовою аналізу трудових ресурсів підприємства є вивчення ефективності використання фонду робочого часу. Повноту використання трудових ресурсів можна оцінити за кількістю відпрацьованих днів і годин одним працівником за період, що аналізується.

Підвищення продуктивності праці, зниження собівартості продукції та умов організації її реалізації та забезпечення на цій основі високої конкурентоспроможності підприємства, його прибутковості безпосередньо пов'язані з пошуком і використанням внутрішніх резервів, зокрема зі зниженням трудомісткості продукції (робіт).

Успішне виконання цього завдання значною мірою залежить від ефективності механізму стимулювання, від того, наскільки економічні умови сприяють широкому застосуванню прогресивних норм трудових затрат.